

Uvod Introduction

Znanstveno-stručni simpozij o virusnom hepatitisu održan je u Osijeku, od 12. do 14. listopada 1997. godine, a organiziran je prigodom stote obljetnice rođenja primariusu doktora Ante Merdže.

Virusni hepatitis, osobito B i C, predstavlja veliki problem zdravstvenim službama svih zemalja, jer u velikom postotku poprima kroničan tijek sa svim znanim posljedicama. Cilj ovog znanstveno-stručnog simpozija o virusnom hepatitisu je razmjena novijih saznanja, informacija i iskustava u svezi načina infekcije, kliničkog tijeka, imunološkog odgovora domaćina na infekciju i mogućnosti liječenja kro-

ničnog B i C virusnog hepatitisa. Predavač ovog skupa je jedan od vodećih eksperata za liječenje kroničnog B i C hepatitisa, dr. Charles Ryff, koji dolazi iz Švicarske. Drugi predavači su poznati hrvatski stručnjaci za virusni hepatitis, a djelatnici su Klinike za infektivne bolesti "Dr. Fran Mihaljević" i Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Simpozij je održan pod pokroviteljstvom prim. dr. Krešimira Glavine, ravnatelja KB Osijek, i prof. dr. Antuna Tucaka, predsjednika Hrvatskog liječničkog zbora, Podružnica Osijek.

Prof. dr. sc. Ivan Soldo

Poštovane gospođe i gospodo, dragi prijatelji

Uvijek kada želimo i trebamo pričati o prijateljima, o bliskim ljudima koji više nisu među nama, zamislimo se i zastanemo na tren. Uspomene naviru i slažu se, stvarajući mozaik.

Ovaj mozaik je o primariusu dr. Anti Merdži, o čovjeku s kojim smo prijateljevali, kojeg smo nadasve poznavali, cijenili, i voljeli.

Po završetku mog studiranja, a radnim ulaskom u osječku Bolnicu, upoznao sam prim. dr. Antu Merdžu, šefa Odjela za zarazne bolesti, te moje prijateljstvo s primariusom Merdžom datira od tada.

Poznanstvo koje je između nas prerastalo u prijateljstvo bilo je ispunjeno sličnim ili istim razmišljanjima, nadasve o hrvatstvu, uz mnogo njegovih poticaja mojim aktivnostima, s tim, da je kod prim. Merdže bilo stalno prisutno i veliko znanstveno, stručno i edukativno životno iskustvo.

S radošću se sjećam da je u ono vrijeme za sredinu u kojoj smo radili, jedna od tada ipak neprihvatljivih manifestacija njegovog iskonskog ideološkog opredjeljenja, bila javna proslava njegovog imendana 13. lipnja svake godine na dan sv. Antuna, na njegovom Odjelu kojemu smo s ponosom prisustvovali.

Kroz sve to vrijeme u bivšoj komunističkoj Jugoslaviji biti priklješten između agresivnosti istoka i ravnodušnosti zapada, a biti uz to još i dobar kršćanin i Hrvat, bilo je teško, a primarius Merdžo je to istinski bio, i za mene je bilo veliki izazov i ispunjenje, prijateljevati s takvimčovjekom.

Na ljude, suradnike, bolesnike, gledao je s posebnom i osobitom pažnjom. U vremenu u kojem je prim. Merdžo najaktivnije djelovao i profesionalno i privatno, medicina je ponekad bila i na rubovima, da ne kažemo političkih interesa, ali je prim. Merdžo strpljivo i graditeljski temeljno izgrađivao oko sebe medicinski kult.

Znački je dozirao strogost i elastičnost, pokazivao interes i svoje odobravanje davanjem podrške, uljevanjem povjerenja i ohrabivanjem drugih razgovarajući kao sa sebi ravnima.

Teško je danas iz takvog opusa izdvojiti nešto, ali njegov odnos s poštovanjem, ponekad izgubljenim u našem vremenu, bio je poseban prema svima, ili, sjećam se i našeg prijateljavanja s danas također pokojnim gosp. Franjom Nađom, poznatim ugostiteljem, gdje se iz spontanih priča njihove prošlosti toliko toga životnog moglo naučiti.

Primariusu dr. Antu Merdžu i njegovu suprugu kroz cijeli njihov život zanimalo su prvenstveno znanstvene, stručne i ostale knjige, te je za primariusu Merdžu, uz Bolnicu i bolesnike to bio njegov svijet. Živio je u ono vrijeme životom kulturnog europejca.

Na kraju želim reći da je za mene, a vjerujem i za puno drugih, primarius Merdžo bio poput lučonoše, poput onih ljudi, liječnika, za koje je svaki čovjek ili bolesnik svojom osobnošću bio poseban, ulažući u to svoju čast, ugled i savjest.

Odlaskom u mirovinu imao je još više vremena za čitanje i za šetnje, ali nažalost, jednoga dana vraćajući se kući, prije 20 godina, prometna nesreća grubo je prekinula njegov život.

Nama, svojim prijateljima, na tom svom životnom putu darovao je svoje postojano i trajno prijateljstvo, podršku, s toga želim da primarius Merdžo u srcima i mislima mnogih ostane trajno kao što je u meni.

Ovom prilikom htio bih se zahvaliti akademskom kiparu gosp. Marijanu Sušcu što se s radošću prihvatio izrade ovog prekrasnog reljefa.

Hvala!

Prof. dr. Antun Tucak
predsjednik Hrvatskog liječničkog zbora
Podružnica Osijek